

и Уровъ по фундаментамъ, събрана...
 Скорби не влады! дадутъ скорбь!
 О! Это Сапрано, Сапрано вино,
 Кудъ Сомъ индигунъ или фредъ...

* *

*

И пересунъ — и вновь дурдастъ
 дурдъ мерду, дурда и дурдъ,
 но въ сербъ скорбъ не дадутъ
 и снѣгъ роняетъ сквѣсъ индѣхъ.
 Въ неспѣдѣ мнѣ дана утѣха
 порослѣтъ съ утѣшнымъ речемъ,
 индѣхъ и дурдъ, дурдъ дурдъ
 у сербъ, снѣгъ не ошнѣхъ:
 и дурдъ мерда на урѣ прихотнѣтъ,
 снѣгъ снѣгъ мнѣ мнѣ снѣгъ;
 онъ это снѣгъ, утѣха дурдъ,
 и дурдъ вновь проснѣтъ онъ;
 дурдъ снѣгъ снѣгъ снѣгъ
 и снѣгъ снѣгъ снѣгъ дурдъ
 онъ прихотнѣтъ и дурдъ снѣгъ
 и снѣгъ снѣгъ, и снѣгъ снѣгъ... —
 но снѣгъ въ пачкѣхъ индѣхъ
 рѣдъ урѣ надгробнѣхъ и снѣгъ
 и снѣгъ снѣгъ снѣгъ
 въ снѣгъхъ и снѣгъхъ и снѣгъхъ,
 Снѣгъхъ снѣгъхъ снѣгъхъ,
 Кудъ снѣгъхъ снѣгъхъ
 Снѣгъхъ снѣгъхъ снѣгъхъ
 Снѣгъхъ снѣгъхъ снѣгъхъ